

Szegedi honvédhuszár az attakról.

A napokban jött haza alsóvárosi családjához egy honvédhuszár őrmester. Hetekig fekvő egy csehországi kórházban, életveszélyes sebbel. A vitéz katona közel három hónapig verekedett a muszka ellen, lovon és gyalog, ahogy a kapitány ur parancsolta. Aztán őt is elérte a veszedelem, egyik attakban több előtte nyargaló elesett s a gomolyagot nem bírván kikerülni, ő is ott maradt, a lova kimult, neki a karja törött és a mellkasán is súlyosan megsérült. A szegedi vitéz többek között ezeket mondotta el a *Délmagyarország* munkatársának:

A *szegedi* honvédhusároknak jó híruk van odafönt. Mink igazán, *mindig megállottuk a helyünket. A tisztikarunk mintaszerű, mindenki hősiiesen verekedett, alig győztük őket nyomon követni.* És dacára, hogy a legbravurosabb dolgokat bizták ránk, halottakban mégis alig veszítettünk. Az Uristen külfönös kegyelme volt velünk...

— Nagyon sok ütközetben voltam én is. Mondhatom, hogy már kezdetben olyan megpróbáltatás elé kerültünk, hogy aki abból egy darabban kikerült, annak a többi — következő — dolog csak huszárjáték volt. Arra gondolok, hogy amint fölkerültünk, *attakkal* kezdtük. A legrémesebb attak volt, amit még mink öreg huszárok se álmodtunk. Több ezer honvédhuszár megindult, mintha a dombok megmozdultak volna csuf Polyákországban. *Kard ki kard!* Ha mindnyájan itt veszünk is, mégis muszáj sikerülni! — mondták a tisztjeink, dzsentrí magyar gyerekek. Hát jó, mást tényleg nem is tehetünk, mondtam én is a legénységnek. *Vágtat!* Mentünk, hogy megállt a szél is. Szó sincs róla, ész nélkül lőttek a beste bandák, de hát még jobban mentünk, legalább előbb ott leszünk. Csak hamar, a granát és srapel már mögöttünk csapódott, olyan gyorsan repültünk. Én a második sorban nyargaltam, alig bírtam a sárgát fogni. Előttem leestek az attakban, összekeveredtek, a halálordítás és lönyögés megfagyasztotta a szívemet: hü, okos jószágom azonban átugorta a földön fetrengőket: meg voltam mentve... föléstlakoztam. És itt megjegyzem, hogy a huszár csak egytől fél egy kicsit: hogy *előtte leesett magyar huszárt és lovat talál.* Ha nem bírja átugrani vagy kikerülni, ő is ott marad löstől, ez a legborzasztóbb. *Összetör ember, állat, letaposák, hullá- és sebesültdomb jelzi, hogy milyen irányban volt az attakirozás.*

— Ott hagytam el, hogy már egész közel értünk az orosz deckunghoz. Most kezdtük csak igazában orditozni, összevissza, hogy a szőrös pofájukat megpislantottuk. — Uram Jézus segits! — Szorítsd! Üsd-vágd az anyja istenit! — Koppints a fejire koma! — és így tovább, azt hittem, hogy no most elment az eszünk. De a legerősebb mégis csak az volt: — Előre! Meg az, hogy: — Éljen!

— Már ott voltunk és azon vettem észre magamat, hogy én is legázoltam egy orosz s előttem könyörög egy másik: sajnálom, de biz én levágtam, *nem volt időm kegyelmezni.* A többiek is így voltak, azért mondom, hogy *olyankor* nem tudja az ember, hol hagyja a jobbik eszét. Talán az is fokozta az esetet, hogy a beste muszkái az utolsó pillanatokig sortüzelték felénk.

— *Az orosz gyalogsággal végeztünk,* — de ez csak az első felvonás volt. Attakban mentünk tovább, vér csurgott a mentére, egyikünk-másikunk mintha vérzett volna, le-

het hogy csak a kardról csöpögött. Törülgettük a vért a kardról a lósörénybe, hogy fényes maradjon... Nem rándult meg az arcizmunk se, csak a szemek villogtak kögyetlenül...

— *Az ágyukat kerestük. Neki az ágyunak, huszár, mert mind elpusztítják a magyar katonát!* — mondták a tiszt urak. Egy erdős dombot a völgyben meg kellett kerülni, hogy arra jussunk, ahol az *orosz ütegek* szakadatlanul dolgoztak. Körülnéztem, hogy a lovak kissé lassítottak, vajjon hogy néz ki a honvédhuszár sereg? Együtt voltunk, úgy ahogy. Arra gondoltam, jaj, akik már elvették... És mondhatatlan indulat szállt a szívembe. — *Rajta, neki az ágyunak!* — ordítottam, ahogy csak kifért a számon. Mentünk, attakban, rohamra. — *Most mind meghalunk,* — gondoltam, magam se tudom, mért, ahogy az orosz ágyuk állását a füsttől megláttuk. Tény, ami tény, azok lőttek ránk, gondolhatták, hogy ágyut csak nem rohamoz meg a bolondos huszárja. (Később egymás közt is mondta egyik-másik, nagy bolondság volt mégis, amit tettünk, de oldalba sóztam a kölkeket: — Nem bolondság az te, hanem vartus!) Osztán az ágyuk elé értünk, oszt *többet már nem lühtettek...* Mind levágtuk őket. Mink tizenhét ágyut vittünk haza.

— *Mindent az attaknak köszönhattünk.* Mondták is osztrák és orosz tiszték, hogy a huszárattakról eddig álmodni se mertek. Az bizony igaz, hogy a legveszedelmesebb az attak, nemcsak az ellenségre, de saját magunkra is. Szegény jószágok is reszketnek előre. *Megérzik a lovak, mi következik,* talán mert az ember is izgatott belülről. Alig bírjuk a lovat megnyugtatni. Ez a legborzasztóbb, *az ember a ló miatt jön rá igazában, hogy mi is történik itt...* És milyen okosak! Milyen hüek! Az ember helyett is vigyáznak, összeszedik minden erejüket. Jól mondták Árpád apánk idejében: — Táltosok ezek... És mennyit szenvednek! Amit az ember kiáll, az semmi. Hanem a szegény pára. S a huszár hogy ajnározza a lovát. Minden jó falatot odaad neki, minden meleg gunyát ráarak, hogy ne köhögjön. Sok ló elpusztult, különösen kezdetben.

— Az én lovam addig bírta mint én. Attakban mentünk, ismét *neki a gyalogságnak.* (Utóbb ágyunak már nem igen megyünk neki, mert kimélik a világ első katonáját, Ferenc Jóska apánk adta ki a parancsot, — így beszélnek egymás közt a honvédhuszárok.) Előttem más sorok rohantak, egyszer csak egy gomoly került elé, nem tudom, mi történt, ahogy magamhoz tértem, körülöttem emberi és lóhullák, az én jó paripám is csöndben volt: a gerince törhetett el. Sebesültem négy napig vánszorogtam visszafelé, (az enyéim már messze, előre járhattak), bujdos-tam, ellenséges patrollal nem egyszer találkoztam, nem vettem észre. Végre bekötözhetek és megmentettek. Most már örülök rajta és halát adok a menyebeli istennek, bár mikor a lovam mellett fölszereltem, tán rittam is, hogy miért nem pusztultam el én is vele együtt...

Minden igaz és jó magyar — férfi és nő egyaránt — viseljen szövetségi hűség jelvényt. Kapható a főispáni hivatalban és minden jobb kereskedésben. Ár: 1 korona.

A befolyt összeg hadsegélyzési célokra fordítatik.

SZINHÁZ MŰVÉSZET

0000

MŰSOR:

SZERDÁN: A *Ki volt?! és a Lengyelvér* előkészületei miatt *szünet.*

CSÜTÖRTÖKÖN: Bérletben, leszállított helyárrakkal először *Ki volt?! szünet.* (Páros ²/₃-os.)

PÉNTEKEN: Bérletben, leszállított helyárrakkal másodsor *Ki volt?! szünet.* (Páratlan ³/₃-os.)

SZOMBATON: Bérletben, leszállított helyárrakkal először *Lengyelvér,* nagy operett. (Páros ¹/₃-os.)

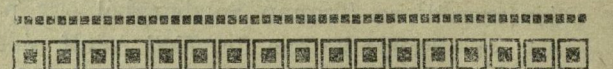
VASÁRNAP d. u.: félhelyárrakkal másodsor *Fészek a viharban,* vígjáték.

ESTE: Bérletben, leszállított helyárrakkal másodsor *Lengyelvér,* nagy operett. (Páratlan ²/₃-os.)

A Vörös Kereszt hangversenye. Január 18-án a színházban tartja a Vörös Kereszt hangversenyét. A szegedi közönség oly nagy érdeklődéssel fogadta a hírt, hogy a páholypokot kivételével már előjegyzésben elkeltek. A kerületi parancsnok megígérte a rendezőségnek, hogy a hangversenyen meg fog jelenni és közölni fogja a tisztikarokkal, hogy a jótékony cél érdekében minél többen jelenjenek meg a hangversenyen.

Két színész bucsuzott. A szegedi színház két fiatal színésze, Galetta Ferenc és Matány Antal bucsuzott el ma este a szegedi közönségtől. Mindkettő katonának vonul be s a színpadi játék helyett igazi és dicsőségesebb játékban fognak ezután szerepelni. A közönség megértéssel bucsuzott el tőlük. Ez alkalommal az *Obsitost* adták és fölépített Baróti Jenő, temesvári színész is.

A színházi iroda jelentése. Szerdán zárva vannak a színház kapui, de benn hangos, lázas munka folyik az összes színpadi helyiségekben. Reggeltől késő estig tartanak a próbák két-három helyen egyszerre. Két nagy sikerre van kilátás, két sláger egymásután. Egy vígjáték és egy operett. Csütörtökön a vígjátéki személyzet élén Almássy Endrével harsog a sikerért a *Ki volt?* A rendkívül érdekes és mulatságos színjáték keretében, míg szombaton a legnagyobb operett sláger az idén, a *Lengyelvér* kezdi meg a sorozatos előadásoknak diadalmas útját. A Lengyelvérben Déry, Koháry, Ocskay, Sümegi, Solymosy, Miklósy, Békésy, Szilágyi játsszák a főszerepeket s a nagy siker minden reményével viszik harsogó tehetőségük legjavát.

F O G A K

száj adlás
nélkül.

Az általam készített rágásra kitűnően használható a valódi fogaktól fel nem ismerhető, az eredeti fogakat teljesen pótolják. Készíték továbbá arany koronákat és levehető arany hidakat jutányos árak mellett. Vidékiek 12 óra alatt lesznek kielégítve

Barta Ágoston fogtechnikus
≡ SZEGED, KIGYO-UTCA 1. SZ. ≡

TELEFON 1364.

